

TÁROGATÓ.

VEGYES TARTALMU LAP,

a gazdasági egyesület, vidéki- és városi nőegylet s a Szamos-Tisza hát közlönye.

Megjelenik:
Hetenkint egyszer Kedden.

Szerkesztői iroda:

Kiadó-hivatal

hová a hirdetések és előfizetési pénzek utasítandók: templom-utca 548 sz.

Előfizetési feltételek:

Helyben egészévre 4 ft. félévre 2 ft. Házhoz hordva, vagy vidékre postán, egész évre 4 ft. 50 kr., félévre 2 ft. 25 kr.

Egyes szám ára: 10 ujkr.

Kovács Márton
felelős szerkesztő s kiadó.

Hirdetések ára:

hasábos gárnondsor egyszeri hirdetésnél csak 6 kr. kétszerinél 5 kr.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A nyílttérben a háromhasábos gárnondsor beiktatási díja 20 kr.

I.

KÖRÖZVÉNYEK

a megyei hatóságtól.

1743/1865

A nagybányai járás 2-ik kerület szolgabirójának f. é. ápril 20-án 354. sz. alatt kelt jelentése szerint Hajduczka György, — ki is szatmári illetőségű, 45 éves, alacsony zömök termetű, szőke kerek arcú, sárgás haju, fekete szemű, hosszas lapos orru, rendszeres száju, sárga bongyor bajusza, r. kath. vallású, foglalkozására nézve ács, — Pergály Tamás S. Ujlaki lakosnál dolgozván, nevezettől következő tárgyak eltolvajlása után megszökött: u. m.

Egy új szatinglo átila 8 frt., két gyölesing jó 4 frt., egy borjubőr kötő jó 4 frt., egy vászon törülköző kendő 50 kr., egy fekete selyem nyakkendő 2 frt., egy nagy kos zacskó 1 frt. 20 kr., egy borotválkozó tükör 1 frt. 50 kr., egy borotva 1 frt., három zsebkes 2 frt., egy pár borjubőr csizma új 5 frt., egy nagy bárd 4 frt. Összesen 33 frt. 20 kr.

Miis oly megjegyzéssel tétetik ezenül közhírré, — miként valamint a fentnevezett tettes, — úgy a kérdéses holmik netaláni feltalására vezethető adatok említett járás szolgabirójához lesznek bejelentendők.

Kelt Szatmárt május 5 én 1865.

1800/1865

A nagyváradai es kir. postaigazgatóságnak f. évi ápril hó 26-án 1924. szám alatt kelt átirata szerint Erdőszáda mezővárosában f. évi május hó 1-én posta kiadói hivatal állított fel, — mely levél- és szekérpostai küldeményeknek, — ez utóbbiaknak 10 font súlyig felvételét és kézhezszolgáltatását eszközölni, összeköttetését pedig hetenként négyszeri küldőncz szekérposta által a misztótfalvi postakiadósággal nyerni fogja.

Ezen postajáratok minden hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton a következő rendben fognak közlekedni.

Elindulás Erdőszádáról: 7 órakor reggel. — Elindulás Misztótfalura: 9 órakor reggel. — Megérkezés Misztótfaluba: 8 órakor reggel. — Megérkezés Erdőszádrán: 10 órakor reggel.

Ezen postakiadóságnak forgalmi kerületéhez a következő helységek tartoznak: Barlafalu, Balotafalu, Erdőszáda, Farkasaszu, Ó Hutta, Új Hutta, Mezőborsi, Pappbiko, Remetemező, Tománya, Oláhtótfalu, Oláh-Ujfalu, Veresmart és Válaszut.

Miis ezennel közhírré tétetik.

Kelt Szatmárt, május 6-án 1865.

ELMÉLKEDÉS

a szatmármegyei és egész hazánkbeli román érdekek felett.

XXII.

T. szerkesztő ur! Rég nem fárasztám már önnek és t. olvasó közönségének béke-tűrését, ezen néhány haragot, gyűlölködést, számandó epés kifakadásokat és még kitudná mily dühös szenvedélyektől háborgó visszatetszést okozó valóban elég hibás elmékedéseket. De tagadni akartam-e ezen valóságot valaha? nem tevék-e önként kérelmet, felhívást, hogy ellenökben szívesen veszem a helyreigazításokat, a ferdeségek kimutatását, hogy jótékony hatásu eszmecsere keletkezvén, lassan-lassan eligazodhassunk a legcélszerűbben megválasztandó elvekre nézve, hogy mindig tehessünk egyegy lépést a kölcsönös megértetés és kiengesztelődés utjain; hiszen a jót komolyan akarónak soha sem szégyen a tanácsokat jobbakra változtatni. Hanem bizonyos uraknak ez sem tetszik, nem vállalkoznak a kissé talán fárasztó munkához, nem akarnak áldozni időt és szorgalmat a beható gondolkozásra, e helyett kényelmesen megmaradván a világhosszág elől elbuvó, semmit nem mondó és semmit sem bizonyító hallgatásban, csak annál inkább főzik az embernek kapóját, szapulják a fejét, kigyót békát kiáltanak, hatalmasan berzenkednek, rágalmaznak, ócsárolnak — aztán pedig — punctum. Igazán ez nagyon

TÁRCA.

AZ ERDŐK LEÁNYA.

Elbeszélés

Varga Vilmostól.

(Vége.)

Igen ő volt az, Bódi. A hallottak anynyira megzavarák, hogy daczára könnyelműségének, bizonyos fájdalmat érte a szerencsétlen leány sorsa felett, kiről ő már csaknem elfeledkezett. E fájdalom enyhítésére jött e forráshoz, hogy itt magánosan levén, talán jobban rendezheti megzavart gondolatait. Azonban vesztére, mert a körüli tárgyak csak élénkíték a multat, s midőn azon társaság közeledett, épen azon eszme foglalkodtatá, hogy bemenjen-e a beteghez, vagy nem. Átgondolta mindkét esetet; végre abban állapodott meg, hogy ha nem enyhíthet rajta, miért súlyosbitsa fájdalmát, s nem-el hártáztott.

Igy jött vissza a társasághoz, hol ifja neje mosolyogva szökdécselt elibe.

— Mi az kedvesem? kérdé ez meglepetve, te rosszul vagy?

— Nem, Mari, szólt amaz egykedvűen öltve karjára nejét; mulékony főfájásom volt, de már jobban vagyok.

És hallgatva engedé magát. Majd leült egyik asztalhoz, s némán tölté el a nap hátra levő részét, míg végre alkonyatkor a társaság is rendbe szedve magát, megindult baza.

V.

Az emberiségre mért szenvedéseknek van egy neme, mely talán legsúlyosbb a szerető szívekre. A megcsalás fájdalma ez, azon égető s emésztő kín, mely pár óra alatt megtöri, lerombolja a legerősebb hitet is. Ez ellen nincs szer, orvosság, mely gyógyulást vagy csak enyhét is nyújtana. Megöli a szívet, megöli a lelket, s elveszi az életadó reményt is. Kietlenné teszi a multat, jelent, s elzárja a jövőt.

Igy volt Flóra. Azon perczben, midőn még a jövő édes reményét éldelé, hallá, hogy Bódi, az ő imádott bálványja nő. Ez eszme pillanat alatt elvevé eszméletét, kioltá erejét, s öntudatlanul hullt a földre.

Aggódo ősz apja könyezve állt ágyánál, s midőn este az ujongó társaság elvonult ablaka előtt, sohaj közt nyitá fel bágyadt szemeit Flóra.

— Mi az?... apám, te kiabálsz ugy? tördelé alig hallhatóan.

E perczben a távozók egyike lőtt.

— Hah!... Ó jó!... ő jó!... ugy-e apám bebocsátod őt hozzám? Nem, én megyek hozzá... meglátom, hogy szeret-e még... Te csak maradj itt, őrizd virágaimat, hogy el ne vigyék azok az ügyek... Hah! de hátha már nincs itt, vagy elrabolták tőlem! Istenem!...

Az öreg pásztor e szavakra hangos zokogásban tört ki, s igyekvék visszatartani, felkelni akaró leányát.

Flóra e percztől kezdve elveszté eszméletét örökre. Majd érezve gyöngeségét, öntudatlanul engedett az őt visszatartó atyai kezeknek, s még egyideig beszélgetve, végre csendesesen elszunyadt, s álmában keresé fel szíve bálványát.

* * *

Egy hó telt el mióta elhagytuk Flórát. A természet s iju ereje segíték rajta, és már fennjárt; de elméje zavart lett.

Szép szemeit bizonyos homály borította; telt arca beesett; fekete haju többnyire szétbontva röpkedett vállai körül, s egész lényén valami sajátságos ábrándosság ömlött el.

is egyenlőten harc. Nemesen gondolkozó férfaktól ilyest várni nem lehet, nem szabad, (még ha elhíresztelt jóézelümü románok is.) Mi tehát flegmánkból koránt sem jövünk ki, a neutelen támadásokat higgadt, okadaltól czáfolatnak nem vehetjük, a sértő élceskedést legkevésbé fogadhatjuk el komoly tárgyakban feleletül. Mi elvek ellenében elveket, eszmék ellenében eszméket, nézetek ellenében más nézeteket kívánunk szembe állítva látni, és akkor örvendező lélekkel hajlunk meg azon elv előtt, győzőn a mi jobb; ezt hiszem a t. olvasó közönség is csak így és nem másképen akarja; a szerkesztőségétől pedig ígéretet bírnak, hogy bármely czáfolatot lapjába szívesen fogadjon be.

Ezen szükségelt előzmény épen alkalmas átmeneti hidat képez vele összekapcsolólag felvenni további fonalát tárgyalásunknak a román irodalmat illetőleg, a t. olvasó közönség is remélem megengedi az újbóli találkozást

Telát van abban élelap is, címe: „Umoris tulu“ ugyan e cím alatt van naptár is. Sajátságos fájdalom érzettel kell nyilvánítani, hogy habár ezen ága az irodalomnak eléggé pártfogolt, épen ennek kezelésében találjuk a legtevesztettebb irányt, sőt egyáltalában létezését sem helyeselhetjük. Píllanatyira igaz, van oka mindennek, habár csak látszólagos. Hogy a román irodalom már odáig emelkedett hasznos működésében, miszerint élelő folyóiratokat sikeresen, vagy legalább tetteleg állithat elő: ez valóban hízegő, kecsesgató, dícséretes, tehát pártfogolni kell; így származik az előfizető közönség. Hanem a józan eszű, higgadt gondolkozású, mivel érzékű olvasók, nem soká hagyják magokat soha megesaltni. E nemben, hogy a vállalat létezhesék, igazán lángeszű írók és vezetők kívántatnak élére, ha még nem is tesszük hozzá, hogy egyuttal elismert tekintélyek, nagynevű szerzők kell, hogy legyenek kik választékos, jól alkalmazott élceikkel imponálhassanak, hogy ellenállhatlanul szeressük őket, hogy a midőn fájó ütést intéznek, akkor is édes ömlengésekre nyiljanak ajkaink irányunkban; a kik sebeznek, hogy gyógyítsanak; vernek, hogy simogassanak; a kiknek eszméiben a durva ráfogásnak, elfogult szitkozódásnak és együgyűen sértégető grassalásnak legkisebb árnyéka sincs. Azon jótékony és üdítő benyomást, mely a kedélyre hat a jó humor olvasásánál, én csak esetelni sem vagyok képes, de annyit tudok és érzek, hogy egyetlen észszerűtlen ki-

ficamított balga élce, elegendő megutáltatni minden ily nemű elbizakodott önteltséggel szerkesztett olvasmányt; bizony jobban is cselekszik, ki a helyett valami hasznosabbat olvasgat.

De ezen általánosság mellett tekintünk a dolog velejét és lényegét. Jólehet jártaságot nem tulajdonítok legtávolabbról sem magának, mint mindenben csekélyet, ebben pedig legkevésbé, csak egyszerű fölfogással bítor vagyok kérdezni: vajjon a román irodalomnak az-e a legelsőbbek közül való szükséglete és föladata, hogy aránylag ily nagymérvű tér nyitassék a humoristikus foglalkozásoknak? Átment-e azon tisztelt fiatal románirók serege a tudományos készült-ség minden szakain már, hogy végre munkaködőkkel az ílekezés gyönyörű régióban állapodjanak meg? De hát maga a helyzet román szempontból mily színben tűnik fel, kívánja-e ezt? A román nemzet erősen ébred, a nép maga a neveltlenség siralmas állapotában senyveleg még mindig, ezer szükségűei vannak; az előfizető közönség vágyik olvasni jót, tanulságos, elme és léleknemésítő, szivképző és tudományos hírlapokat, könyveket saját nemzeti nyelvén, már elégette, mindig csak a magyar irodalmat pártolni, és sajátját elhanyagolni; és ime ezek helyett elárasztatik humoristikus lapokkal, de hát kik tanulnak azokból és mit?

(Folytatjuk.)

HELYBELI HIREK.

* (Tudakozó intézet Szatmáron.) Az egy izben már létezett és városunkra nézve olyan nagy szükségű tudakozó intézet a templomutczában lévő 549. sz. a. házban ismét felállított s még e hó 17-én működését meg is kezdi. Főfeladata leendő az intézetnek, a t. közönség minden e szakbai igényeit, melyek alább elősorolatnak, a legpontosabban kieszaközölni, u. m.

Mindennemű férfi és női cselédek szerződtetését és házhozküldését, személy- és teherszállító fogatok előállítását, mindennemű termény, bor, gyapju, épület- és tűzifa adásvévetését; továbbá házak, telkek, szőlők és szántóföldek örökároni vagy haszonbérbe vételét, kölcsönpénzek kiadását vagy felvételét a lehető leggyorsabban fogja teljesíteni.

Ennélotva felkéretnek azon t. uraságok, kiknek a fentemlített tárgyak bármelyikére szükségűük van, vagy azokat eladni

szándékoznak, ebbeli kívánalmaikat a nevezett intézettel tudatni, hol is a legszorosb titoktartás mellett a legbővebb felvilágosítást nyerendik.

Az alapszabályok, melyek a t. közönség legnagyobb előnyére szolgálnak, a nevezett intézetben minden órában megtudhatók.

* (Borzasztó gyilkosság.) A mult heten Komorzán helységében Szatmármegyében, egy izraelita családot, t. i. férjet, nőt, s három gyermeket meggyilkoltak, gyanuból ugyan már fogtak be néhány oláh parasztot, de a tetteseket még nem tudták kikutatni, miért a dolog hogyletéről most bővebben nem írhatunk.

VEGYES HIREK.

* (Új felfedezés a fényképezésben.) Londonban egy oly ügyes mint élelmes fényképész feltalálta a módot, miként kellessék a tulajdonos arczképét z-ebkendőre a legrövidebb idő alatt úgy fényképezni, hogy az abból sem mosás, sem semminemű dörzsölés által ki ne menjen.

* Sárosmegyében Osztropatakon Báno József ur kertjében azon helyen, hol 1813-ban a később Bécsbe vitt karonákat találták, most egy másik ékszertelepre bukkantak. Ebben idáig régi pénzeket (Traján idejéből), nyakláncokat, fülönfüggőket, karpereczeket leltek aranyból, melyek súly szerinti értéke mintegy 70 font.

* (Leforrázott tánczosnók.) Berlinben történt, hogy közelebb „Sardanapal“ című új ballet előadásakor egy jelenetben, midőn a kijelző Sardanapal, kölyveket alkalmaztak, mikre víz öntetett, a máglya lángjaihoz megkivántatott vizgöz kifejtése végett. A kitönlőféle csoportozatban elhelyezett hölgyek közt egyszerre sikoltás hangzott föl. A fejlesztett vizgöz ugyan is a vékony tricot jelenzen áthatva, nagyon is elevenre hatott. A leforrázott szépek számára legalább annyi vigasztalás maradt fön, hogy némelyikük, még érzékenyebben forrázák le egyszer-más-kor a csábjaik hálójába került ifjak és öregek legióit.

* (A „pesti biztosító-intézet“) a végleges engedélyt már kézhez kapta, s tetteleges működését azonnai megkezdi.

Naponkint meglátogató az előtte kedves helyeket, hol órákig elüldögélt, merően bámulva a távolba, vagy beszélgetve.

Ott ül most is a tó melletti erkélyen. Halvány arczát felig elfedi fényes haja, s összekulcsolt kezeit ölébe nyugasztá, és csendes, halk hangon beszélget magában.

— Igen, ő nem szeret... de én szeretem őt... Nos, mit irigylitek fölém?... Nem hiszitek, ti hazugok, ti rablátok el tölem, ti fosztottatok meg az élettől!... Óh! várjatok csak, majd egykor én is elrablom a ti kedvesteket, és... megölöm, mint ti megöltétek az enyémet. Milyen szép sir lesz e nagy tó, itt fekszik ő is, itt fogok pihenni én is.

És felállt, hogy jobban láthassa a tó vizét. miközben lassudan félresimítá arczáról haját. Majd egyideig hallgatódzva, visszatért ülőhelyére.

— Megyek, megyek édesem... Ott leszek mindjárt, csak várj. Elbucuszam virágintól... a madaraktól és apámtól!... Óh! mi boldog leszek én ott; nem féltetek senkitől, mert csak ketten leszünk... Megyek már... megyek...

E szavak után ismét felállt, s az erkély rozzant karfájához támaszkodott, hanem merően bámult a vizre, néha magában suttogva, vagy hallgatódzva.

Mig ez történt, addig az erkély bejárásán egy férfi tünt fel, ki egyideig némán bámulta a szerencsétlen örjüngőt, s midőn látta hogy a karfához közeledett, részvéletlenül lo-pódzott hozzá, mintegy örködve azon esetre, ha a különben is gyöngén álló karfa kidőlné, s háta mögött megállt.

— Hah! ő jó!... ő jó!.. Megyek már! kiálta az örült, midőn a viz-tükrében meglátta háta megett álló férfi képét.

A következő perczben összecsaptak fellette a hullámok s örökre elnyelék.

— Flóra!.. kedvesem, kiáltott most a férfiu utána kapva, de már későn.

E férfiu Bódi volt, ki eljött még egyszer látni azt, kinek életét elrablá, s most akaratlanul kioltá.

* * *

E váratlan esemény annyira meghatá Havasit, hogy pillanatra magán kívül lett. Sőt mint a következő tanusitá, később is némi bus komorság ült kedélyén, s az előtte oly különös emlékü tónál, napokat és heteket töltött.

Titkát még nevének sem árulá el, kit különben végtelenül tisztelt és talán szeretett is. Könnyelműsége ingatag, változó jel-

leme, az említett esemény után határozottabb alakot öltött.

A nép igen gyakran találta őt a tónál, s midőn már haja őszülni kezdett is, még mindig kijárt e helyre. miért azok, az ő nevééről, Bódi tavának neveztek el e viz-tömeget.

* * *

A mult év september havában hallám e történetet, a helyszínén, egy ott gyakran megforduló embertől, s daczára a lefolyt évtizednek, tapasztalám, hogy mi vonzerővel bir e hely a fiatal szivekre. Bizonyitják ezt az évenkint még most is tartatni szokott Bóditói multságok, melyeket a város ifjai el nem mulasztanak.

Mulattam itt én is, és láttam mi vonzerővel bir főleg a leányszivekre a tó és forrás. Láttam mily titokszerűen vonzódnak a még most is buzogó forráshoz, s most már roskadozó faház erkélyére.

Talán a szegény megesalotott Flóra szel-leme az, mi őket e helyhez vonza.

Ü Z L E T.

Május 10-án.

A szatmári piacra behozott termények ára köbönként következők voltak: Tisztabuza 5 frt.—5 frt. 20 kr. Kétszeres 3 frt. 60 kr.—4 ft. Rozs 3 ft. 20 kr. Árpa 4 ft. Zab 1 ft. 30—40 kr. Tengeri 3 ft. 60 kr.—4 ft. Kása 5 ft. Krumpli 1 ft. 60 kr. 2 ft.

T. Ujlak, május 8-án 1863.

A mai hetivásáron piacunkra szállított termények köbönként a következők felső árakban keltek u. m. Tisztabuza 5 frt. 40—60 kr.; kétszeres 4 frt. 20—40 kr.; gabona 3 frt. 20 kr.; árpa 3 ft. 60—80 kr.; zab 1 ft. 60—80 kr.; köles nem volt; tengeri 4 ft. 80 kr. 5 ft.; paszuj 8 ft. 60 kr.; krumpli 2 ft. 20 kr.

Huszt, május 5.

Posonyi mérőnként, Búza középszerű 2 ft. 46 kr.; rozs 1 ft. 66 kr.; tengeri 1 ft. 92 kr.; zab 83 kr.

Az első magy. átal. biztosító társ. igazgatóságának jelentése az 1864-ki üzletév eredményéről.

Tisztelt közgyűlés!

Ismét egy év folyt le — a 7-ik — társaságunk közhasznú életéből! És mind a mellett, hogy a kedvezőtlen pénzügyi viszonyok a múlt évben is még folyvást nyomasztó hatással voltak minden vállalatra; örömmel jelenthetjük, hogy a társasági ezen év sikere határozottan kedvezőnek mondható. Mert, noha az 1864-ik évben biztosított érték mennyisége, s a díjbevétel valamivel csekélyebbek is, mint voltak 1863-ban, — mi az általános értékesítkés természetes következtése — mivel mindazonáltal a károk száma, s az ezek fedezésére fordított pénzeszeg mennyisége tetemesen kisebb mint 1863-ban volt, az ezen tényezőkből származott vég-eredmény a társaságra nézve kedvezőbb alakul, mint az eddigi bármely üzletévokban.

Ezen eredmény kimutatására szolgáljon a következő összehasonlítás:

a biztosított érték 1863-ban tett	493,439,477 frt.	64 kr.
" " " " 1864-ben "	434,462,433 "	57 "
a díjbevétel volt 1863-ban "	4,297,641 "	32 "
" " " " 1864-ben "	4,228,008 "	25 "
a károk száma 1863-ban "	9047 "	— "
" " " " 1864-ben "	6439 "	— "
a károk összege 1863-ban "	3,061,606 "	47 "
" " " " 1864-ben "	2,230,960 "	12 "

A függő kockázatok fedezésére visszatartott díjtartalék.

1863-ban " 2,919,983 frt. 89 kr.

1864-ben " 2,993,745 " — "

A részvényesek tulajdonát képező nyereségtartalék pedig:

mely 1863-ban " 343,417 frt. 19 kr. volt,

" 1864-ben " 592,330 " 74 krra emelkedett.

Továbbá tanúsítja üzletünk terjedését az, hogy ügynökeink száma, mely

1863-ban " 3444-et tett —

1864-ben " 3583-ra szaporodott.

Az életbiztosítási osztály üzletének hasonlóan kedvező eredményét külön jelentésünkben van szerencsénk előterjeszteni.

Mint a társasági munkásság örvendetes eredményét említetjük föl a múlt évről azt is, hogy az igazgatóság — a választmánytól nyert meghatalmazás folytán — az életbiztosítási osztály tartalékpénzeinek biztos elhelyezéséről akép gondoskodott, hogy azazal egyszersmind a hazai földbirtoknak és mezőgazdaságnak is jelentékeny szolgálatot tett, midőn magyar földhitelintézeti záloglevelekbe és jövedékjegyekbe, részint beváltás, részint előlegezés czime alatt 402,350 frt. 65 krt. fektetett, míg más részről a kereskedés és ipar különemű ágaitól sem vonta meg segédkezését, midőn 3,909,106 frt. 60 kr. értékű 1963 db. váltót számított le, megjegyezvén azt, hogy ebben is nevezetes arányban részesített a hazai földbirtok.

Ezek előrebocsátása után, van szerencsénk a számvizsgáló bizottmány jelentését bemutatni, s a mérlegben kimutatott nyeresémeny alapján, az 1864-ik évre minden egész részvény után osztalékul — bele értve az életbiztosítási üzlet után esőt is — 120 frtot hozhatni javaslatba.

Ezen kedvező eredményt egyszersmind annak örvendetes jeléül üdvözölhetjük, hogy midőn a biztosítás eszméje mind népszerűbbé válván szemlátomást terjed; a társaságunk iránti bizalom — fáradozásaink legszebb jutalma is — folytonosan nő és szilárdul.

Pest, május 6-án 1865.

Tisztelettel maradván

az igazgatóság:

Hajós József, alelnök.

Frölich Frigyes, Koppély Frigyes,
Fuchs Rudolf, Ullman Károly.

igazgatók.

Lévai Henrik, vezérelő igazgató.

Az első magyar általános biztosító társaság

hetedik évi zárszámlája 1864-diki január 1-től december 31-ig.

Bevétel	frt.	kr.	frt.	kr.
1 A múlt évből áthozott díjtartalék	2,919,983	89		
2 Az 1864. évben 467,613,669 frt. 82 kr. biztosított érték utáni tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási díjak	4,228,008	25	7,147,992	14
3 Házjövedelem és kamatok			125,107	74
			7,273,099	88
<i>Kiadás.</i>				
1 Viszonbiztosítások- és törlésekért	1,256,107	35		
2 Tűz-, szállítmány- és jégekárókért a viszonbiztosított részletek levonása után	1,464,334	16		
3 Függőben lévő károkért	110,555	26		
4 Jutalékok, üzleti költségek, tisztfizetések, nyomtatványok, utiköltségek stb.	628,520	7		
5 Főkeelhelyezésül vett értékpapirokról és egyebekről leirat	90,317	23		
6 Jövedelmi adófizetés	13,227	96		
7 A tartalék és segéditőkének 5% kamatozása	17,170	85		
8 Jövedelmi adóra visszatartott	40,000	—		
	3,617,232	88		
9 A folyó kockázatok fedezésére az 1865-ik évbe átvitt díjtartalék	2,993,745	—	6,610,977	88
			662,122	—
10 Igazgatósági járulékért 9%	59,590	98		
11 Tisztviselőségi " 4%	26,484	88		
12 A tartalékokéért 25%	165,530	50		
13 A jégbiztosítási segéditőkének 10%	66,212	20		
14 A hivatalnoki nyugdíjalapra 1%	6,621	22	324,439	78
			337,682	22
<i>Tiszta nyereség</i>				
Az életbiztosítási osztály által kimutatott tiszta nyereség			22,980	24
			360,662	46
<i>Felosztása.</i>				
1 Osztalék 3000 részvény után 120 frtjával	360,000	—		
2 A hivatalnoki nyugdíjalapnak a töredéki maradvány	662	46		
	360,662	46		
<i>Egyleti vagyon.</i>				
1 Alapitoke három ezer részvény után 3.150,000 frt. — kr.				
2 Összes tartalékalap 3.560,075 " 74 "				
	6,736,075	74		

Pesten, december 31-én 1864.

Az első titkár:

Reichart Orbán.

A központi könyvezés főnöke:

Kollman Armin.

Látták a számvizsgálók:

Giczey Samu.

Sacellary György D.

Jellinek Mór.

Strasser Alajos.

HIRDETÉSEK.

Fényképészeti jelentés.

Alóliirt tisztelettel jelentem a n. é. közönségnek, miszerint újonnan készült s minden kényelemmel ellátott fényképészeti műtermemet a piacon levő báró Vecseyféle házban felállítottam, s a bécsi cs. k. udvari fényképésznek egyik első segédjét voltam szerencsés megnyerni, képes vagyok a n. é. közönség minden óhaját, u. m. mindennemű papiros, vászon, réz, selyem és porcelán, ugyszinte a most annyira kedvelt festett fényképeket (Chromo-Photographie), továbbá bármily olajfestéseket, tájképeket, épületeket, és rajzokat kicsinyről nagyobbra s nagyról kisebbre, valamint élő és holt jóságok levételét a lehető legtisztábban — és miután minden hozzá szükségeselt vegyszert magam készítek, azt minden más fényképésznél olcsóbban is kiállítani.

12 db. látjegy alakban (Visit Karte) 4 frt.

6 " " " " " " 2 frt. 50 kr.

Nagyobb festett képek 1—12 frtig.

A n. é. közönség kegyébe ajánlja magát

London Zsigmond, fényképész.

HIRDETÉSEK.

907/1863 P.

Hirdetmény.

Közírté tételik, miszerint néhai Horváth Sándor hagyatékához tartozó nagy-károlyi 938 sz. alatti zsellértelek, mely 300 o. 6. frtra becsültetett, folyó évi május hó 9-dik, nem sikerülés esetén ugyan-csak folyó évi június hó 9-dik napján, d. e. 10 órákor, 10% bánatpénz előle-ges lefizetése mellett, a helyszínen nyil-vános árverésen el fog adatni. Az árve-rési feltételek alólrottál megtekinthetők.
Kelt N.-Károlyban, márt. 10. 1863.

Nagy.
főszolgabíró.

1-5

Hirdetmény.

Az ilobai márk Pataki József bánya rész-vényesei, e folyó évi június 11-kére d. e. 11 órára, Szinerváraljára, oly hozzáte-tellel hivatnak meg az ottan tartandó tar-sulati gyűlésre, hogy abban vagy szemé-lyesen, vagy felhatalmazottjaik által kép-viselve legyenek, mert a jelenlevők érvé-nyesen fognak határozni úgy az igazgató választása, mint a teendő építkezések felett.
Szinerváralja május 7. 1863.

Papp Antal,
ideiglenes igazgató.

1-2

Hirdetmény.

Mely szerint néhai Főgel Lajos hagyatékához tartozott, Tóth János s neje Bo-di Anna által árverésen megvett sz. kir. Szatmár-Németi városában, 139 el. számú házasteleknek a vevőfelek kára s veszé-lyére leendő újabb elárvereztetése, az ár-verési feltételek szerint megállapított li-zetési határidők meg nem tartása miatt, a Szatmár városi t. törvényszék által 638/1865 sz. a. végzés szerint elrendeltet-vén, eladási határrnapul 1865. évi június 14-ke délelőtti 10 órája tüzetik ki. Az árverési feltételek Szatmár városi kiadó hivatalnál hivatalos órákban mindenkor megtekinthetők.
Kelt Szatmárt 1865. évi mártius 30-án tartott polg. törvényszéki ülésből.

1-3

949/1865

Árverési hirdetmény.

Közírté tételik, miként Ulyhelyi Lázár roszályi, Osváth József zajtai lakos fel-peresek, Moldvai Ignác s több atyai la-kos alperesek ellen lefolytatott visszahé-lyezési keresetükben, Moldvai Ignác atyai lakos alperestől, még 1863-ik évi már-czius 25-án Günthner Ignác szolgabíró ur által teljesített végrehajtás alkalmával lefoglalt következő ingóságok u. m. két szekér széna, egy ócska futó-szekér, egy 7 éves fennálló szarvu kis borjas tehén, két kancza és egy herélt 4 éves lovak, 5 igazló szerszámmal és ekével befogva, 33 pár juh, folyó évi május hó 25-dik napján, délelőtti 10 órákor Atya község-ben bírósán elfognak adatni, mis is meg-jegyzéssel tételik közírté, miként ha azok el nem kelnének a kitűzött napon, az in-góságok eladása másnap Szatmáron tar-tandó helhivásár alkalmával fog eszkö-zöltetni.
Kelt F.-Gyarmaton april 28. 1863.

Szatmárközi járás
főszolgabírója.

1946/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye t. polgári törvényszéké-nek 1009/1864 sz. a. kelt végzésénél fog-va közírté tételik, miszerint néhai Lukács János hagyatékát képező, s az ő nevére jegyzett nagykarolyi 1583 sz. telekköny-vi 1479 sz. alatti kiúrtartozmányos fél házastelek f. évi június hó 26-án délelőtti 9 órákor, nem sikerülés esetén ugyancsak folyó évi július hó 27-ik napján szintén délelőtti 10 órákor tartandó nyilvános ár-verésen a helyszínen, a bíróságnál meg-tekinthetők feltételek mellett eladatni fog.
Miól a bíróság előtt ismeretes, s még nem talán ezeken kívül létező más hitelezők, jelen felhivásnak a "Tárogató" lapban le-endő közzététele mellett, azon hozzáadás-sal értesítettek, miszerint a tömeg elleni igényeiket, az árverés megtörténtéig a bi-

róságnál annál bizonyosabban bejelentésék, 620 frta becsültettek, elrendeltetvén: ár-verési határidőül az 1865. évi június hó 7-dik, és szükség esetén 1865. évi juli-us hó 7-dik napjának d. e. 9 órája a helyszíne tüzetik ki; melyre venni szán-dékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés al-kalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.
Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi april hó 21-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Nagy.
főszolgabíró.

1-3

908/1864 tk.

Hirdetmény.

Farkas Dániel és neje Földesi Julián-nának e városi 1356 sz. jtkb. n. foglalt 4261 hrsz. a. szőlő birtoka 600 ft. becsérték-ben a szatmárvárosi árva bizottmány nyer-tes felperes javára 500 ft. tőke követe-lés s járuléka erejéig a tkönyvi irodában megtekinthetők árverési feltételek mellett eladatni rendeltetvén; e végett f. é. jú-nius hó 9-ik napja első és f. é. júli-us hó 21-dik napja második árverési határ-papul mindenkor d. e. 10 órára és a hely-színere oly kijelentéssel tüzetnek, hogy az elárverezendő birtok első izben becs-áron felül, másodizben pedig azon alól is el fog adatni.
Szatmárváros tszke mint tkvi hatóság 1865. február 4-én tartott üléséből.

1-3

199/1865

Árverési hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai Sz. váralyai lakos Tar Zsuzsánna, férjezett Salánde Károlynő és Salánde Károly hagyatékához tartozó Sz.-váralyai 322 sz. telekjegyzőkönyvben felvett, külső illető-ség nélküli belsőtelek, a rajtlevő épüle-tekkel együtt 600 frta becsülve folyó év május 26-án, nem különben az Apa he-gyi 48 sz. tjegyzőkönyvben írt, s 1200 frta becsült szőlő birtok május 27-én, szükség esetén pedig június 27. és 28-án mindenkor a helyszínen reggeli 9 órákor az eljáró bíróságnál megtekinthetők f-letételek alatt, Szatmármegye t. árva törvény-székének 941/1864 és 918/1864 számok alatt kelt végzése folytán nyilvános árverés ut-ján elfognak adatni.
A venni szándékozők 10% bánatpénz-zel jelenjenek meg.
D.-Apáti május 1. 1865.

Nagy-bányai járás
főszolgabírosága.

1-3

9108/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-ke részéről ezennel közírté tételik, mi-kép a végrehajtási árverés Lövinger Sá-muel felperes részére, ennek 150 frnyi követelése, s a törvényes járulékok ere-jéig Waldman Móricz alperes ellen, en-nek a n.-kolesi 128. k.-kolesi 53. és Be-rend községi 89 sz. tjkönyvekben nevé-re bejegyzett birtokaira, melyek összesen 500 frtra becsültettek, elren-deltetvén: árverési határidőül az 1865. évi június hó 21-dik, és szükség esetén 1865. évi július hó 21-dik napjának d. e. 9 órája a megyei törvényszéki helyiségre tüzetik ki; melyre venni szándékozők oly kije-lentés mellett hivatnak meg, hogy az ár-verési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Liehr ist-ván törvényszéki ülnöknél bármikor meg-tekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becs-értéken vagy azonfelül el nem adathat-nék, a második árverésen a legtöbbet íg-érőre azon alul is le fog ütteni.
Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi april hó 21-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
tk. kiadó.

1-5

880/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-ke részéről ezennel közírté tételik, mi-kép a végrehajtási árverés Matolesi De-meter felperes részére, ennek 54 frnyi követelése, s a törvényes járulékok ere-jéig Török Demeter alperes ellen, az Oro-sz-falu községi 8 sz. tjkönyvben A. I. alatt alperes nevével a terhekkal együtt Ho-rótán Flóra, és neje Siket Anna nevére be-jegyzett birtokra, melyek belső telki ház-ból és külsőségből állanak, s összesen 15-3

620 frta becsültettek, elrendeltetvén: ár-verési határidőül az 1865. évi június hó 7-dik, és szükség esetén 1865. évi juli-us hó 7-dik napjának d. e. 9 órája a helyszíne tüzetik ki; melyre venni szán-dékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Novák Károly szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés al-kalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.
Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi april hó 21-dik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
tk. kiadó.

1-3

10069. III.

Jószágok eladási hirdetés.

A szatmári es. kir. pénzügyi igazgató-ság felsőbb jóváhagyás mellett:

1. Esztrón június 19-én 4095 ft. 1 kr
2. Felsőfalun június 21-én 1616 ft. 25 kr.
3. Turvécenyon június 22-én 190 ft.
4. Tartócezon június 23-án 80 ft. 40 kr.
5. Bikszádon június 24-én 966 ft. 43 kr. és
6. Misztmogyoróson június 26-án 1865 évben 16414 ft. 58 kr. kikiáltási árral, az ottani föld- erdő és kisebb királyi ja-vadalmakból álló rész jószágokat, mindon-hol 10 órákor reggel megkezdendő nyil-vános árverés útján, örök áron elárve-rezteti.

Írásos ajánlatok a nevezett igazgató-ságnál 1865. június 18-ig és az árve-rező bizottmánynál az árverezés napján a szóbeli ajánlatok megkezdéseig benyujt-hatók.
Az írásbeli 50 kr. béjeggel ellátandó ajánlatok legyenek lepecsételve és tartal-mazzák:

- a) a jószág megnevezését, melyre az ajánlat szól.
 - b) Az ajánlónak kereszt és vezeték ne-vét és lakhelyét azon hozzáadással, hogy nagykoru.
 - c) az ajánlott vételár szó és számsze-rinti összegét.
 - d) azon nyilatkozatot, hogy az eladási feltételeket, melyek a nevezett igazgató-ságnál és a dési es. kir. ispánságnál megtekinthetők, ösméri és azok megtar-tására magát kötelezi.
 - e) a 10% bánatpénzt, vagy annak va-lamely es. kir. pénztárnál lett befizetésről szóló nyugtát.
- Szatmárt, 1865. május 4.

Vitte.

1324/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-ke részéről ezennel közírté tételik, mi-kép a végrehajtási árverés Beer Simon fel-peres részére, ennek 156 frnyi és 50 krnyi követelése, s a törvényes járulékok ere-jéig Báthory Antal alperes ellen, ennek a S. Ujlak községi 107 sz. tjkönyvben az ő nevére bejegyzett birtokaira, melyek bel-telekből és mintegy 15 Cat. holdnyi szán-tó és kassáló földből állanak, s összesen 1500 frta becsültettek, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 19-ik, és szükség esetén 1865. évi juni-us hó 19-ik napjának d. e. 9 órája a helyszíne tüzetik ki; melyre venni szán-dékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt tör-vényszéknél, és a végrehajtással megbi-zott Bartók Antal szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi april hó 6-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tkönyvi kiadó.

1-3

Nyomatott Kovács Mártonnál Szatmáron 1865.

496/1865 sz.

Árverési hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-ke részéről ezennel közírté tételik, mikép a végrehajtási árverés Kaufman Márton és Leuchtman Mózes felperesek részére, ezek-nek 936 frnyi és 2 3/4 krnyi követelésük, s a törvényes járulékok erejéig Gerzon Ferencz alperes ellen, a Hodász községi 232 sz. tjkönyvben A. I. alatt időközben Péterfi Ferdinánd és Farkas nevére be-jegyzett birtokra, mely mintegy 29 hold külső földekből áll, s összesen 813 ft. 10 krta becsültetett, elrendeltetvén: árverési határidőül az 1865. évi május hó 30-ik, és szükség esetén 1865. évi július hó 5-ik napjának d. e. 9 órája a helyszíne tü-zetett ki; melyre a venni szándékozők oly kijelentés mellett hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket alólirt törvényszéknél, és a végrehajtással megbizott Tatay István szolgabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok al-kalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második árverésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi mártius hó 30-ik napján Szatmárt tartott üléséből.

Zombory Zsigmond,
t. h. kiadó.

3-3

119/1865 sz.

Árverési Hirdetmény.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-ke részéről ezennel közírté tételik, mikép a végrehajtási árverés Veres Sándor fel-peres részére, ennek 220 frnyi követelése s a törvényes járulékok erejéig Varga Ja-nos és neje Körösi Mária alperesek ellen, ezeknek a Bürevly községi 29. sz. tjkönyv-ben A. I. alatt mindkettőjük nevére be-jegyzett birtokaira, melyek a 18 sz. há-zastelekből, és mintegy 10 Catastrális hold szántó, kassáló és erdőföldből állanak, s összesen 1599 frta becsültettek, elren-deltetvén: árverési határidőül az 1865. évi június hó 7-dik, és szükség esetén 1865. évi július hó 10-ik napjának d. e. 9 órája a helyszíne tüzetik ki; melyre a venni szándékozők oly kijelentés mel-let hivatnak meg, hogy az árverési felté-teleket alólirt törvényszéknél, és a vég-rehajtással megbizott Balogh Kálmán szol-gabírónál bármikor megtekinthetik, s hogy a kérdéses birtok, a mennyiben az első árverés alkalmával becsértéken vagy azon felül el nem adathatnék, a második ár-verésen a legtöbbet ígérőre azon alul is le fog ütteni.

Szatmármegye telekkönyvi törvényszé-kének 1865. évi mártius hó 30. napján Szatmáron tartott üléséből.

Zombori Zsigmond,
h. tk. kiadó.

3-5

100. polg.

Hirdetmény.

Köztudomásra hozatik, hogy néhai er-dőszádi lakos Kocz Ursz hagyatékához tartozó 79 szám alatti 2/3 házas telek fo-lyó évi május hó 22-én, nem sikerülés esetében június hó 22-ig mindég délelőtti 10 órákor, az eljáró bíróságnál meg-tekinthetők feltételek mellett Erdőszáda me-zővárosában elárvereztetni fog.
Erdőszáda 1865. april 21.

A krasznaközi járás 3. ker.
szolgabírója.

Nyomatató gép eladása.

Egy Kachelman Károly féle egészen új nyomtató-gép, mely több gazdasági egy-letek által tett kísérletek nyomán igen czélszerűnek ösmertetett el, Király-Daró-czon Szilágyi Lajos ur tanyáján illendő áron eladóvá tételik, miután a tulajdonosnak jelen év mostolása minden öszvetését a kiszántás kényszerűségének tévén azt maga részéről ez évbe, csak csekély mérv-be használhatná.

2-3